

Ailanthus altissima

Cenușer, Fals oțetar

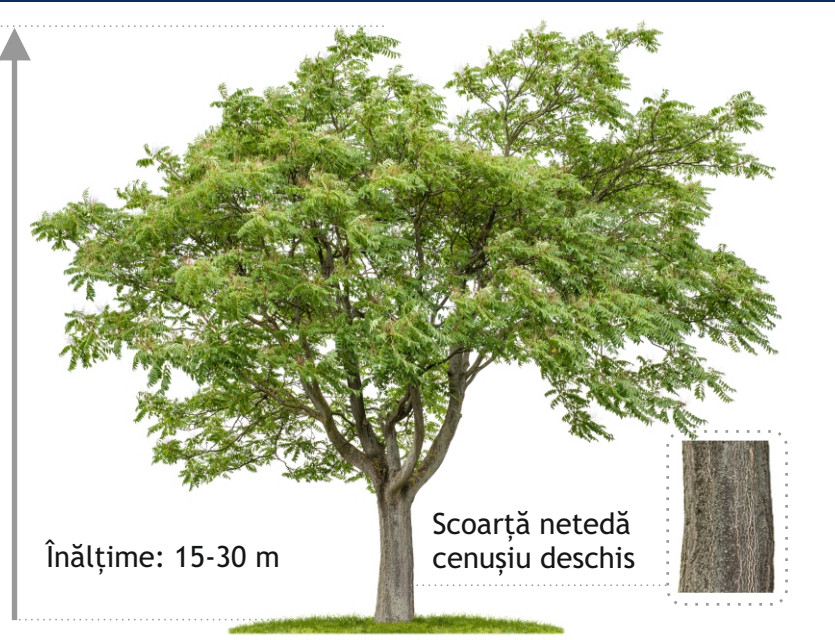

MANAGEMENTUL SPECIILOR INVAZIVE DIN ROMÂNIA

Familia Simaroubaceae, Clasa Magnoliopsida

CUM ÎL RECUNOAȘTEM?

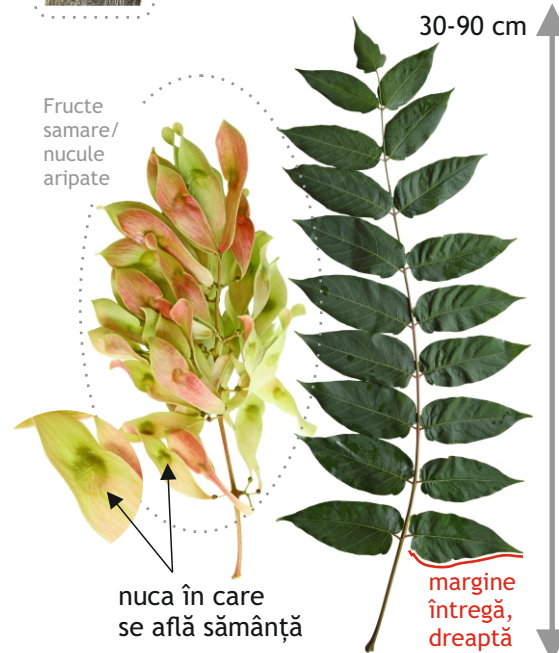
Frunze: mari, compuse, culoare verde închis cu nervuri vizibile (verde deschis pe partea superioară, verde albicios pe partea inferioară). Toamna, înainte de a cădea, frunzele capătă o culoare galbenă.

Flori: mici, dispuse în ciorchine în vârful ramurilor. Au miros puternic, înțepător. Petale mici albe sau galben-verzui.

Fruct - samară: arată ca o aripă subțire (3-4 cm lungime, 1 cm lățime) care înconjoară nua care conține sămânța turtită. Are culoare galbenă sau verde care devine roz-roșiat sau roșu-maroniu la maturitate.

CICLU	Ian	Feb	Mar	Apr	Mai	Iun	Iul	Aug	Sep	Oct	Noi	Dec
BIOLOGIC												
ANUAL	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII

SPECII CU ASPECT SIMILAR - frunzele nu au dinți la bază, marginea este zimțată, fructele sunt diferite

Juglans nigra, nuc negru

Rhus typhina, oțetar roșu

Fraxinus excelsior, frasin comun

Ailanthus altissima

Cenușer, Fals oțetar

MANAGEMENTUL
SPECIILOR INVAZIVE
DIN ROMÂNIA

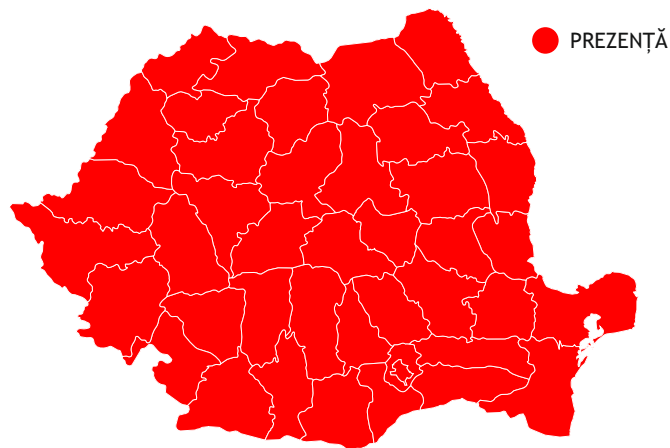
UNDE ÎL GĂSIM?

ORIGINE/DISTRIBUȚIE NATIVĂ - China

DISTRIBUȚIE ÎN ROMÂNIA: Banat, Crișana, Dobrogea, Delta Dunării, Maramureș, Moldova, Muntenia, Oltenia, Transilvania.

- habitate antropice: margini de culturi agricole, pârloage, habitate perturbate din zone urbane: lângă, sau chiar pe ziduri, pe lângă garduri, de-a lungul drumurilor și căilor ferate, prin pârloage, în locuri ruderales, pe depozite de moloz etc.

- habitate naturale și seminaturale: pajiști uscate din zonele de stepă și silvostepă, în lizierele pădurilor, pe malurile râurilor etc.

METODE DE CONTROL

Combaterea acestei specii este foarte dificilă, odată ce s-a instalat într-un anumit loc. Distrugerea plantelor se poate efectua pe cale manuală (prin smulgere, în cazul indivizilor tineri), pe cale mecanică (prin tăiere), prin incendiere. Aceste măsuri sunt slab eficiente, deoarece planta prezintă o mare putere de regenerare pe cale vegetativă, atunci când sistemul aerian a fost distrus (Șirbu & Oprea 2011). Prin metoda decojirii inelare se poate obține o reducere a formării drajonilor, precum și moartea arborilor în 2-3 ani (Anastasiu & Negrean 2007).

Cele mai bune rezultate în combaterea acestei specii se pot obține prin combinarea procedeelelor mecanice cu cele chimice, erbicidele cele mai recomandate fiind *triclopir*, *glifosat* și *picloram* (Kowarik & Säumel 2007, Udvardy 2008).

În Europa, *A. altissima* este afectat de unele boli provocate de *Verticillium* sp. și alte micromicete (Kowarik & Säumel 2007), ceea ce ar putea constitui pe viitor oportunități de combatere pe cale biologică a acestui invadator (Șirbu & Oprea 2011).

UTILIZARE

- Scop ornamental
- Ameliorarea terenurilor degradate (controlul eroziunii, restaurare habitate industriale etc.)

IMPACT

- Înlocuiește speciile native
- Se înmulțește rapid și formează comunități care intră în competiție cu speciile native.

Modul de citare recomandat: Pioarca-Ciocanea C.M., Manolache A.S., Anastasiu P., Rozyłowicz L., Manta N. (2020). Fișa descriere și cheie de identificare pentru specia *Ailanthus altissima* (Version 1). Zenodo. <http://doi.org/10.5281/zenodo.3950957>

MINISTERUL MEDIULUI,
APELOR ȘI PĂDURILOR

UNIVERSITATEA DIN
BUCUREȘTI

MANAGEMENTUL SPECIILOR INVAZIVE DIN ROMÂNIA

Cod MySMIS 2014+ 120008

Proiect cofinanțat din Fondul European de Dezvoltare Regională prin Programul Operațional Infrastructură Mare 2014-2020

Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor

IULIE 2020

Conținutul acestui material nu reprezintă în mod obligatoriu poziția oficială a Uniunii Europene sau a Guvernului României

<http://invazive.ccmesi.ro>

www.facebook.com/InvaziveRO